

Dato: 6. maj 2008

J.nr.:

Sagsbeh.:

Notat

Notat om statsministerens besvarelse af samrådspørgsmål C, D og G fra Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 30. april 2008

Statsministeren anførte følgende:

Spørgsmål C:

- Regeringens linje var klar. Private ting skulle betales privat. Og partiarrangementer skulle betales af partierne.
- Statsministeriet afsluttede i foråret 2007 den sagsgangsanalyse, som blev omtalt på samrådet den 9. november 2006 i udvalget.
- Analysen havde primært haft fokus på, hvorledes selve organiseringen omkring forretningsgangene og kontrollerne kunne styrkes for at minimere risikoen for fejl og mangler fremover.
- Sagsgangsanalysen indeholdt en række anbefalinger, som Statsministeriet nu havde fulgt op på:
  - fra 1. august 2007 var der etableret en selvstændig administrationsafdeling under ledelse af en nyudnævnt administrationschef,
  - samtidig var Statsministeriets ledelseskreds udvidet til også at omfatte administrationschefen, der refererer til departementschefen,
  - der var etableret en fintmasket mødestruktur i administrationsafdelingen, der skulle styrke fokus og opmærksomhed omkring konkrete administrationssager,
  - for at sikre særlig fokus på arrangementerne på Marienborg, indgik oldfruen også i den nye mødestruktur,

- der var nedsat en Administrationsstyregruppe, bl.a. med deltagelse af de to rigsombudsmænd, der mødtes kvartalsvis for at drøfte tværgående administrationssager,
  - der udarbejdes halvårlige arbejdsprogrammer for løbende at styrke de administrative forretningsgange og kontroller,
- Disse organisatoriske tiltag skulle styrke og understøtte de eksisterende forretningsgange og kontroller, og skærpe såvel ledelsens som medarbejdernes opmærksomhed omkring de løbende administrationssager for at reducere risikoen for fejl.
- Men ud over disse organisatoriske justeringer, så arbejdedes der også løbende på at styrke sagsgangen og kontrollerne i Administrationsafdelingen.
- Helt konkret havde Statsministeriet:
- tilvejebragt et mere præcist administrationsgrundlag for Marienborg, der skulle sikre klarhed omkring godkendelse og opkrævning af udgifter i forbindelse med eksterne arrangementer,
  - udarbejdet mere præcise retningslinjer for anvendelsen af telefoner i Statsministeriet,
  - indført styrkede overvågnings-, opfølgings- og godkendelsesprocedurer omkring telefoni, taxa og kreditkort,
  - forbedret og systematiseret en række af de eksisterende forretningsgange og procedurer på it-området,
  - med virkning fra 1. januar 2008 var der etableret en ny og mere effektiv indkøbsorganisation.
- Med etableringen af disse tiltag var det sigtet at skabe en styrket organisatorisk ramme omkring det administrative arbejde i Statsministeriet samtidig med, at de eksisterende forretningsgange og kontroller løbende vedligeholdes, udvikles og styrkes.

Spørgsmål D:

- Statsministeren vurderede ikke, at omkostningerne ved at offentliggøre afholdte repræsentationsudgifter ville stå mål med udbyttet. Tværtimod. Der ville bare blive tale om en yderligere administrativ belastning.

- Det stod frit for enhver at anmode om aktindsigt efter offentlighedsloven. Her gjaldt et udgangspunkt om fuld offentlighed. Det var noget, som navnlig journalister i vidt omfang benyttede sig af. Det var en ordning, som fungerede og havde gjort det længe. Det gav den åbenhed og gennemsigtighed, som der skulle være.
- De skriverier, der havde været i pressen på det seneste, viste netop, at systemet med aktindsigt fungerer.
- Der manglede således ikke kontrol på dette område.
- Udover den løbende kontrol, som internt udføres af ministerierne selv, var der endvidere den eksterne kontrol, der udøves af Rigsrevisionen.
- Rigsrevisionen var Folketingets uafhængige revision og var en del af den parlamentariske kontrol. Rigsrevisionen rapporterede til Statsrevisorerne, om forvaltningen – herunder ministerierne – fungerede effektivt og redeligt.
- Der var derfor ikke behov for at indføre en offentliggørelsesordning. Også i lyset af alle de ressourcer, som en sådan ordning ville kræve.

Spørgsmål G:

- Statsministeren havde med forundring fuldt de meldinger, der havde været om hans svar til Folketinget vedrørende finansminister Lars Løkke Rasmussens dispositioner i sin tid som amtsborgmester.
- Han havde meget svært ved at forstå alt det postyr.
- Han havde svaret Folketinget følgende den 27. marts 2008 på et spørgsmål fra Per Clausen (EL) [S 965]:

”Jeg går ud fra, at baggrunden for spørgsmålet er de artikler om finansminister Lars Løkke Rasmussens brug af sin repræsentationskonto som amtsborgmester i Frederiksborg Amt, som i den seneste tid har været optrykt i en række aviser og dagblade.

Jeg har ikke nærmere kendskab til de omstændigheder, der er beskrevet i disse artikler, og finder bl.a. derfor ikke anledning til at udtale mig herom.

Jeg kan dog oplyse, at jeg har fuld tillid til, at finansministeren administrerer statens finanser på saglig og betryggende vis.”

- Det var, hvad han havde svaret Folketinget, og det stod han ved.
- Statsministeren havde ikke noget kendskab til de nærmere omstændigheder omkring de udgiftsposter, som havde været beskrevet i pressen og andre steder.
- Det var rigtigt, at borgmester Uffe Thorndahl havde skrevet til statsministeren omkring disse udgiftsbilag fra Lars Løkkes tid som amtsborgmester. Ja, faktisk havde Uffe Thorndahl gennem flere år jævnligt sendt breve til statsministeriet om både regeringens politik og finansministerens person.
- Uffe Thorndahl var en engageret mand.
- Ved et brev dateret den 13. marts 2008 havde Uffe Thorndahl skrevet til statsministeren om sagen. Eller det vil sige, at han havde sendt 7 udgiftsbilag og nogle notater, som han selv havde udarbejdet, og et par yderligere papirer. Hverken mere eller mindre.
- Dette brev var først modtaget i Statsministeriet den 26. marts 2008. Statsministeriet var derfor ikke opmærksom på denne seneste henvendelse fra Uffe Thorndahl, da § 20-besvarelsen blev sendt dagen efter.
- Det forhold, at Uffe Thorndahl – som så ofte før – havde sendt et decideret partsindlæg i form af et par udgiftsbilag og nogle notater som led i sine tilbagevendende udfald mod Lars Løkke var ikke ensbetydende med, at statsministeren dermed automatisk havde et nærmere kendskab til en masse konkrete eksempler.
- Det var jo ikke et materiale, som man kunne basere en stillingtagen på. Selvfølgelig kunne statsministeren ikke tage stilling til, om en udgift var eller ikke var berettiget afholdt blot på baggrund af selve udgiftsbilaget og et notat udarbejdet af

den selvbestaltede ”anklager” i sagen. Det ville være helt ved siden af at basere en stillingtagen på det.

- Når dertil så kom, at Uffe Thorndahls henvendelser vedrørte udgiftsbilag fra Lars Løkkes tid som amtsborgmester, så måtte statsministeren understrege, at han ikke var en kommunal tilsynsmyndighed.
- Af de grunde fandt statsministeren ikke anledning til at beskæftige sig nærmere med Uffe Thorndahls henvendelser om Lars Løkkes repræsentationsudgifter som amtsborgmester, ligesom han heller ikke fandt anledning til at supplere sine svar til Folketinget.
- Derfor havde han svaret Folketinget – og pressen, som han havde gjort. Fuldstændigt i overensstemmelse med sandheden.
- Så ville nogen måske sige, jamen hvad med alle de udgiftsbilag fra Lars Løkkes tid som indenrigs- og sundhedsminister?
- Men her bad Lars Løkke selv om, at Sundhedsministeriet foretog et servicetjæck for at være på den sikre side.
- Resultatet af den undersøgelse var velkendt, for Lars Løkke havde været i samråd her i udvalget for at tale om netop den undersøgelse.
- Der blev i undersøgelsen konstateret mindre fejl i ministeriets administration af repræsentationsudgifter, men det blev også konstateret, at disse mindre fejl ikke kunne henføres til ministeren.
- Statsministeren fandt det tilfredsstillende, at der nu var ryddet op i den sag. Det der skulle betales, det var betalt. Og statsministeren betragtede derfor den sag som afsluttet.